

SZENTEK ÜGYEI DIKASZTÉRIUM

HATÁROZAT

ISTEN SZOLGÁLÓJÁNAK

BÓDI MÁRIA MAGDOLNÁNAK

(†1945. március 23.)

KRISZTUSHÍVŐ LAIKUSNAK

VÉRTANÚSÁGÁRÓL

A VÉRTANÚSÁGRÓL SZÓLÓ HATÁROZAT

„Édes Jézusom, megígérem, hogy az elvetett mag bőséges termést hoz” – ezt a profetikus megjegyzést írta Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna a Magvetőt ábrázoló kis kép hátuljára 1944 utolsó napján, azzal az ígérettel, hogy az az evangéliumi mag lesz, amely meghal, hogy sok gyümölcsöt hozzon. Néhány hónappal később, a Vörös Hadsereg magyarországi inváziója idején, ez az egyszerű származású, fiatal laikus gyári munkáslány földi életét mártírhalált elszenvedve fejezte be, hogy Krisztus szeretetéhez hűen, szüzi tisztaságát megvédje.

Isten Szolgálója Bódi Mária Magdolna 1921. augusztus 8-án született Szigligeten, az akkori Zala Vármegye egy kis falujában, mezőgazdasági cseléd családban. A szülők nem tudtak rendes házasságot kötni, mivel az apa, aki durva és agresszív, alkoholista és ateista férfi volt, személyazonosító okmányokkal nem rendelkezett. Bár az anyakönyvi bejegyzésben törvénytelennek nyilvánították, a gyermek mégis az apja vezetéknevét vette fel. Magdi és két fiútestvére édesanyjuktól, egy szelíd és jószívű asszonytól kapták meg a vallásgyakorlás első példáját, az otthoni rendszeres imádkozáson és a gyakori szentmiselátogatásokon keresztül, jóllehet nagy távolságot kellett megtenniük ahhoz, hogy a plébániatemplomhoz eljussanak. Isten Szolgálója 1927-től a köveskáli katolikus általános iskolába járt, de kiemelkedő szellemi, értelmi képességei ellenére, a család bizonytalan gazdasági körülményei következtében, amely miatt többször lakóhelyet is kellett változtatniuk, nem tudott tovább tanulni. Az elsőáldozás és a bémálás szentségeinek vétele után Magdi érdeklődése a szerzetesi életforma iránt felerősödött, de szülei rendezetlen kapcsolata lehetetlenné tette, hogy beteljesítse a szerzetesi életre szóló hivatását.

1939-ben a „Nitrokémia Zrt.” gyárában munkásként helyezkedett el, ahol rendkívüli apostoli tevékenységnek szentelte magát, amelyet intenzív ima, mindennapos szentmise, és különösen a gyermekek, idősek és a szegények érdekében végzett, nagylelkű és fáradhatatlan karitatív szolgálat kísért. Példaszerű keresztény élete kivívta mindenki megbecsülését és tiszteletét, a munkaadók és a munkavállalók, a hívők és a nem hívők körében egyaránt. Belépett a *Szívárdába*, a gyermekek vallásos nevelését Jézus szentséges szívének tiszteletén keresztül munkáló egyesületbe, valamint a Dolgozó Lányok Egyesületébe, melynek rövid időn belül csoportvezetője lett.

1941-ben, amikor visszatért egy lelkigyakorlatáról, életét teljes egészében Istennek és a lelkek üdvösségének akarta felajánlani, ezért Krisztus Király ünnepe alkalmából, az év október 26-án örök tisztaságot ígérve magánfogadalmat tett.

1944-ben, a háborús front közeledtével a Vörös Hadsereg által a megszállt területen elkövetett nemi erőszakokról és atrocitásokról szóló szörnyű hírek hallatán, Isten Szolgálója kijelentette társainak, hogy szilárd akarattal hűséges marad az Úrnak adott fogadalmához.

1945. március 23-án a szovjet hadsereg előőrsei megérkeztek Litérre, a menhely közelébe, ahol Magdi más nőekkel és édesanyjával együtt tartózkodott. A Vörös Hadsereg egyik katonája odalépett a fiatal lányhoz, és megparancsolta neki, hogy kövesse őt a bunkerbe, azzal a nyilvánvaló szándékkal, hogy megerőszakolja. A katona azonban Magdi erős ellenállása miatt feldühödve hamarosan kijött a menhely másik kijáratán, és a menekülő lányra hátulról, egész közlelről löni kezdett. A második lövés után Magdi az ég felé emelte kezét, és felkiáltott: „Uram! Királyom! Végy magadhoz!” Újabb lövések következtek, amelyek közül az utolsó a szívébe fúródott, amitől Magdi élettelenül a földre zuhant.

Holttestét édesapja, aki nem sokkal ezután érkezett a gyilkosság helyszínre, szedte össze, pokrócba csavarta, majd másnap ideiglenesen a litéri temetőben temette el. Isten Szolgálójának hivatalos temetése néhány nappal később történt, holttestét az említett temetőben lévő sírba helyezték, ahol ma is nyugszik.

A háborús körülmények miatt egyre sötétebbé váló világban Bódi Mária Magdolna fényes tanúbizonyságot tett a hitvesi szeretetről, megvédve tisztasági magánfogadalmát és női méltóságát.

A megfélemlítés és a vallásos lelkiület visszaszorításának légköre ellenére, amellyel a második világháború után a Magyarországon megalakult kommunista rezsim operált, Bódi Mária Magdolna emléke nem halványult el, és a kezdetben titokban gyakorolt tisztelete tovább terjedt, mint egy igazi karsztfolyó a némaságra ítélt Egyház éveiben is, és megszakítás nélkül nő a mai napig.

Az akkori veszprémi püspök, Mindszenty József Isten Tiszteletreméltó Szolgája, 1945. augusztus 1-i rendeletével elindította a vértanúsággal kapcsolatos adatgyűjtés folyamatát, az ügy kivizsgálásának előkészítését, ám a kommunista rezsim üldöztetései miatt azt nem lehetett folytatni. A kommunista rendszer összeomlását követően újabb

próbálkozások történtek az ügy újraindítására, mígnem a Veszprémi Főegyházmegye végérvényesen elkezdte és végig is vitte az egyházmegyei vizsgálatot, amely 2011. március 23. és 2016. október 22. között zajlott. Az egyházmegyei vizsgálatot a Szentek Ügyeinek Dikasztériuma 2017. december 22-i rendeletével jogilag érvényesnek ismerte el.

A *Positio* elkészítését követően 2023. január 24-én a Történesek Testülete, 2023. október 26-án pedig a Teológusok Testületének különleges kongresszusa vizsgálta meg az ügyet, s mindkettő egyhangúlag kedvező véleményt nyilvánított róla.

2024. április 30-án a bíboros és püspök atyák rendes ülésükön elismerték, hogy Isten Szolgálóját a Krisztusba és az Egyházba vetett hite miatt gyilkolták meg.

Alulírott bíboros prefektus mindezekről beszámolt Ferenc pápának. Őszentsége üdvözölve és megerősítve a Szentek Ügyei Dikasztériumának szavazatait, a mai napon kijelentette: *Mind az ügyre mind a hatására vonatkozóan bizonyított Isten Szolgálójának Bódi Mária Magdolna laikus hívőnek a vértanúsága.*

A pápa ezután elrendelte, hogy jelen rendeletet tegyék közzé, és foglalják bele a Szentek Ügyei Dikasztériumának dokumentumaiba.

Róma, 2024. május 23.

MARCELLO Card. SEMERARO

Prefektus

✠ FABIO FABENE

Montefiasconei címzetes püspök

Titkár